

[Fiskeriministeren.]

ver sammensat, har den fornødne økonomiske sagkundskab. Det må udvalgets medlemmer jo selv tage stilling til om man har. Jeg mener, at udvalget er sammensat med hensyntagen til alle de berettigede interesser, der måtte være i at kunne rådgive ministeren, når det drejer sig om EF-spørgsmål på fiskeriområdet, og jeg kan forsikre fru Aase Olesen om, at de organisationer, som her bliver repræsenteret, nok skal sikre sig at have den fornødne sagkundskab.

Må jeg i øvrigt sige, at når fru Aase Olesen mener, at der er tale om en suverænitetsafgivelse, så må der være noget, fru Aase Olesen har misforstået. Det, der her drejer sig om, er et rådgivende udvalg i forhold til ministeren, og alle de beslutninger, som skal træffes i forhold til vort EF-medlemskab, også på fiskeriområdet, skal ministeren have godkendelse af i folketingets markedsudvalg. Det er altså ikke sådan, at dette udvalg kan beslutte noget i vores EF-politik, som folketinget ikke tilslutter sig. Det er folketinget og alene folketinget, der har den endelige afgørelse, når det drejer sig om, med hvilke beføjelser ministeren kan tage til Ministerrådsmøder og træffe beslutninger.

Aase Olesen (RV):

Til fiskeriministerens orientering: jeg talte naturligvis ikke om økonomi, men om økologi, og det er noget andet.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg må sige til fru Aase Olesen, at når man hører forkert, så svarer man naturligvis også forkert. Men jeg kan forsikre fru Aase Olesen for, at vi i fiskeriministeriet har meget anerkendte videnskabsmænd, der også på det økologiske område vil være i stand til at rådgive fiskeriministeren på de områder, som jeg forstår interesserer fru Aase Olesen meget. De interesserer også ministeren meget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 2 og § 2 i den ændrede affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophevelse af lov om bunden opsparing [af Glistrup m. fl.].

(Lovforslag nr. 57. Fremsat 20/2 75. Første behandling 19/3 75. Betænkning 9/5 75).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Det vil erindres, at da venstregeringen havde fået magten her for halvandet års tid siden, så var det første større politiske arbejde, den lavede, at gå ind i et forlig med det hidtidige regeringsparti, socialdemokratiet, og dér blev så en af kongstankerne, som var lanceret af den nuværende økonomiminister, den, at nu skulle man virkelig oven på valget den 4. december 1973 som det første resultat yderligere skærpe indkomstbeskatningen for de indkomster, der var tjent i 1973. Det gik så venstregeringen med til, og den fik jo et flertal, ved at kristeligt folkeparti og centrum-demokraterne gik med til det. Derfor fik vi denne lov, som vi nu forhandler om at ophæve igen, loven om tvangsopsparing.

Det er politisk historie, men hvordan gik det så? Ja, det gik således, at der nu rundt omkring i danske hjem, 665.600 steder, ligger disse opsparingsbeviser, som man nu skal gemme og føre særligt regnskab med; man skal alle disse steder finder ud af igen om de næste 4, 6, 8 år, hvad man nu skal gøre med disse mærkelige papirer. Her er det, vi nu foreslår: lad os da blive færdige med at have dette ekstra administrationsapparat, lad os se at få disse ting op af skrive-